

ת"פ 3362/08/14 - מדינת ישראל נגד בשיר סבית

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 3362-08-14 מדינת ישראל נ' סבית

בפני בעניין: כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בשיר סבית

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות, הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 וכן עבירות איומים וניסיון לשיבוש מהלכי משפט, עבירות לפי סעיפים 192 ולפי סעיף 244 + 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. עפ"י העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, בין הנאשם למתלוננת התנהל קשר רומנטי כאשר המתלוננת ביקשה לנתק קשריה עמו אולם הוא לא השלים עם רצונה זה ושלח לה הודעות טקסט רבות, אף כי הבהירה לו בדרכים שונות כי התנהגותו גורמת לה לאי נוחות ואף מאיימת עליה. במועד שאינו ידוע למאשימה, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת וביקש לחזור אילה. כשסירבה והודיע לו כי היא בקשר עם אחר, איים עליה כי יחטוף אותה. כתב האישום מוסיף ומתאר כי ביום 31.7.14 ניסה ליצור עמה קשר פעמים רבות בטלפון ובהודעות טקסט במסגרתן ביקש כי תשוב אליו. כאשר הודיעה כי היא בדרכה לתחנת משטרה על מנת להתלונן, ניסה לשבש הליכי משפט באופן שניסה להניעה מכך.
3. תחילה כפר הנאשם בעבירות המיוחסות לו והחלה שמיעת ראיות. לאחר שנשמעו מס' עדים ונערך תיקון משמעותי בכתב האישום, הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ונשלח לעריכת תסקיר בעניינו. לעניין זה יצוין כי הוגשו שלושה תסקירים ואז טענו הצדדים באופן חופשי לעונש.
4. העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות הפוגעות בערך המוגן של זכות האדם לנהל חייו באופן חופשי וללא מורא. זכותה של אישה לנתק קשר שאינה מעוניינת בו ולא להיות מוטרדת או מאוימת. עבירת האיומים משליכה לעיתים על כל מערך חייו של המאויים והשלכותיה אינם נקודתיות לרגע האיום אלא משפיעות לאורך זמן, כאשר אין ידוע הוא אם ומתי ימומש האיום.

עבירת שיבוש מהלכי משפט נועדה לשמור על הערך המוגן של זכות האדם לפנות לרשויות המשטרה והמשפט ללא פחד ומורה ולקבל את הסיוע המגיע לו במדינת חוק.

5. מתחם הענישה בכל אחת מן עבירות בהן מואשם הנאשם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בן 12 חודשים מאסר. צירופן יחד באירוע אחד המקיף את כולן מביא לידי מתחם ענישה שתחילתו במאסר בן 3 חודשים.

6. במקרה אשר לפני הוגש תסקיר שירות המבחן הממליץ על אפיק שיקומי. המאשימה מתנגדת והסנגור מבקש לאמץ את המלצות שירות המבחן.

7. הנאשם נעדר עבר פלילי.

8. התסקירים אשר נערכו בעניינו של הנאשם מצביעים על התפתחות.

בתסקיר הראשון שנערך בעניינו מיום 16.12.15, הנאשם לקח אחריות חלקית ולא הביע כל נזקקות טיפולית. המתלוננת ציננה כי אינה חשה מפוחדת ממנו או מאוימת. שירות המבחן בחן את היבטי חייו השונים של הנאשם ומערכת יחסיו בעבר עם המתלוננת ולא בא בהמלצה טיפולית בפני בית המשפט, אלא למאסר בדמות עבודות שירות נוכח חומרת המעשים.

הסנגור ביקש עריכת תסקיר משלים על מנת שהנאשם יוכל להבהיר עמדתו לקצינת המבחן. הורתי כמבוקש ונערך תסקיר משלים אשר הוגש ביום 26.2.16. בתסקיר זה מוצגת כבר עמדה שונה. זיקות המבחן התרשם כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ושינה המלצתו לצו מבחן מאסר מותנה מרתיע התחייבות ופיצוי למתלוננת.

המאשימה לא שוכנעה בכנות השינוי שחל בנאשם ונערך תסקיר שלישי בעניינו. התסקיר הוגש ביום 13.5.16. תסקיר זה נערך לאחר שהנאשם כבר החל בהליך טיפולי מתמיד בו והביע שביעות רצון ממנו. הקשר עם המתלוננת נותק.

שירות המבחן שב על המלצתו האחרונה.

9. מוצאת אני לנכון לאמץ את המלצות שירות המבחן בהתאם לסעיף 40 ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שעניינו "שיקום". על פי הוראות סעיף זה בסמכותו של בית המשפט כאשר מוצא הוא כי קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם על פי שיקולי שיקומו.

10. המדובר כאמור בנאשם נעדר עבר פלילי, צעיר בגילו כבן 26 שנים, אשר היה בקשר רומנטי עם המתלוננת עד כי עמדו להתחתן והחל בבניית ביתם המשותף. אין לקבל בשום אופן את הדרך בה בחר הנאשם להתמודד עם אובדן זה אותו חווה. מעשיו של הנאשם פגעו בזכויותיה המוגנות של המתלוננת הזכאית לנהל חייה ללא כל מורא ולבחור את בחירותיה באופן חופשי. יחד עם זאת מתסקירי שירות המבחן עולה כי אין מדובר במאפיין התנהגותי של כל יתר מסגרות חיו של הנאשם.

11. שירות המבחן אכן הביע עמדתו בתסקיר הראשון כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. אולם, מדובר רק בסיפא של משפט הנפתח באמירה "אנו מעריכים, כי ללא שילובו בהליך טיפולי...". משמע, אם יהיה הליך טיפולי הערכת הסיכון תהא שונה. ואכן, כאשר בתסקיר השני התרשם שירות המבחן כי אכן קיימת נכונות להליך טיפולי, שינה מהמלצתו והמליץ על צו מבחן תחת ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות. מאחר וחל פה מפנה, לא ניתן גזה"ד טרם החל הנאשם באותו הליך טיפולי על מנת לבחון רצינות כוונותיו.

בתסקיר השלישי, שב שירות המבחן על המלצתו השיקומית, לאחר שהנאשם החל בהליך הטיפול. נמצא כי מדובר לא רק באמירה אלא אמירה לה נלווה מעשה המגשים כוונותיו של הנאשם.

12. צו המבחן אינו רק הקלה בעונש. נכון הוא כי צו מבחן תחת מאסר, אכן מקל במצבו של הנאשם ואינו שולל את חירותו. אולם, צו מבחן, לצד ההליך השיקומי שבא עמו מציב את הנאשם לתקופה אורכה, במקרה זה של שנה וחצי, כאשר נדרש הוא לעשות שינויים באורחות חיו וחשיבתו. כל זאת, כאשר לצד היד המושטת לשיקום ועזרה מרחפת חרב מעל ראשו כי היה ולא יתמיד בהליך שיקומי זה, ישוב לבית המשפט לגזירת עונשו מחדש.

13. כאשר עסקינן בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר בסופו של יום ניתק קשריו על המתלוננת, קרי, אף אם רק מחמת אימת הדין, הצליח ליצור נפרדות והשתלב בהליך טיפולי, יש מקום לאפשר להליך השיקומי למצות עצמו, כאשר בכל רגע, באם הנאשם לא יתמיד בו או ישוב לסורו, ישוב לגזירת עונשו.

14. לפיכך, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך 18 חודשים במסגרתו יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן לשביעות רצונו ובין היתר, שילוב במערך הטיפול.

הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה מן העבירות בהן הורשע ויורשע עליה בדיון.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלעבור על חיקוק שהורשע עליו בתיק זה תוך 3 שנים מהיום. אם לא יחתום היום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 5 ימים.

ד. פיצוי למתלוננת, עדת התביעה מס' 4 בסך 2,500 ש"ח, הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 500 ש"ח כל אחד, החל מיום 20.6.16 ובכל 20 לחודש עוקב.

הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

הפקדון המופקד בתיק מ"ת 3405-08-14 יושב למפקיד , בכפוף לקיומו של כל עיקול או זכות אחרת של צד ג' על המשיב או בעל הפקדון.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ו, 29 מאי 2016, בהעדר הצדדים.